

AD POPULUM

VETUS ROMANUS APOSTOLATUS

"Surge, illuminare"

Epistula Pastoralis ad Festum Epiphaniae

Carissimi

"Sūрге, illūmināre, quia vēnit lūmen tuum, et glōria Dominī super tē orta est" (Isaias 60:1).

In hōc sanctō festō Epiphaniāe, commemorāmur dē lūmine radiānte Christi—lūmine quod prōfundissimās tenebrās penetrat et omnēs gentēs ad vērītātem vocat. Magī, quī sapientiam gentium reprāesentant, stellae Bethlehem ductū ad vērū Rēgem adōrandum periculīs subiiciuntur. Hodie etiam nōs vocāmur ut istud lūmen sequāmur, inter mundum apatīa, ignōrantia, et peccātō deliberātē vestītō quasi virtūs obfuscantem.

Mundus in Crīsi

Nōn possumus ignōscere prōfundam corruptiōnem quae modernam societātem nostram cācterizat. Scandala dē gregibus explōitātiōnis, cum suīs dēfectibus systēmicīs et ignāviā mōrālī, atque damnum corruptum ideologiāe generis dētegunt societātem quae infirmōs suīs praedātōribus dēreliquit, malēns silēntium complicitis quam iūstitiāe audāciam. Duplicitas prīncipum politicōrum, quī prōmissiōnibus ūnam rem pollicentur et aliām regunt, indicat classēm nōn bōnō commūnī sed cupiditāte et ideologiāe servitūtē dūcī. Societās materiālīstica et cōnsūmīstica cupiditāte sine fine suffocātur, quae obsessā propriū interest sine līmītātiōne pervagātur.

Politica nostra facta sunt fōra hypocrisis et polārizātiōnis, venēnata ā marxīsmo culturālīque et theōriās criticīs quae dīvisiōnem et odium sēmant. Hae ideologiae rancōrē virtūtī assimulant, vincula cāritātis et vērītātis dissolventēs quae societātem iūstā sustentant. Historia commūnis hūmanitātis falsē revisīta ut vindicta falsa et iniūsta ultiōnem contempōrālem prae sē ferant. Immigrātiōnis massīva īnfluxus sine līmītē, simul cum ideologiīs rādicālibus propagātis, minantur integritātem dēmogrāphicā, culturālem, et dēmōcraticā Eurōpae et Britānniae. Interim, collūsiō cum malō—sive per apatīam sive per supportatiōnem activā—prōhibet nātiōnēs nē actūs iūstos sustineant vel latiōrēs plagās oppressiōnis tōtālītariae ideologiāe et terrōrismi dīrigant.

Vīdimus etiam pressiōnem crēscēntem contrā testimōnium Christiānum in fōrō pūblicō. Magīs ac magīs, fidēs marginālizātur, prīncipia dogmātica subvertūntur et

ficta redduntur, et veritatem moralis supprimuntur pro cultura quae peccatum ut virtutem celebrat. Mundus qui cognitionem, orationem privatam, caritatem apertam, sacrificium sui, castitatem, fidelitatem et veram virtutem minatur. Mundus qui veritatem fugit. In tali mundo, pro veritate stare fit actus defensionis, sed est defensionis radicata in caritate—caritate quae omnes salvare desiderat.

Spes Luminis Christi

Tamen, in hoc mundo umbrarum, lumen Christi adhuc lucet. Nuntius Epiphaniae est quod veritas extingui non potest, quia ex verbo aeterno Dei emanat. Iter Magorum nos monet quod etiam inter chaos et confusionem, via ad veritatem discerni potest ab iis qui sinceram mente quaerunt, et quod sola digna responsio est humiliter coram ea se sistere, omnia pretiosissima offerendo.

Lumen Christi nos ad actionem vocat, non passivum splendor sed ignis qui animositate et iustitia incendiatur. Ecclesia, custos huius luminis, non debet flecti ad idola falsa huius temporis. Vocamur ut testes veritatis simus, etiam cum nos multum constat, et ut stemus contra mala quae dignitatem vitae humanae, sanctitatem familiae, et potestatem nationum sub Deo minantur.

Spes quam proclamamus non est sola optima sed viva fiducia in Christo. Haec spes desperationem in fiduciam, timorem in fortitudinem, et divisionem in unitatem sub vexillo veritatis transformare potest. Haec spes omnes homines invitat, cuiuscumque originis, ut gaudium Evangelii participant.

Vocatio ad Conversionem

Tenebrae huius temporis non sunt solum extrinsecas. unusquisque nostrum debet umbras in cordibus propriis explorare. Peccata apathiae, timiditatis, et complicitas initium sumunt ab individuos qui potius consolationem quam convictionem eligunt. Lumen Christi poenitentiam exigit, aversionem a peccato, et renovationem mentium et cordium nostrorum.

In evangelio Epiphaniae, Herodes exemplificat "principem huius mundi" (Ioannes 14:30) cum sua duplicitate (Matthaeus 2:8) et voluntate homicida (Matthaeus 2:16) ut suam potestatem et imperium servet. Moderni exegetae eius peccatum obscurant sicut Iudam, nihilismo adhaerentes, prophetiam culpantes (Matthaeus 2:18), procul recusando libertatem voluntatis eius culpabilitatemque actionum suarum agnoscere.

Multum intra Ecclesiam veritatis lumen extinguere conantur, refringentes illud per prismata relativismi subiectivi. Aliqui per ignorantiam, alii perturbacionibus emotionalibus ducti, alii cupientes veritatem Evangelii difficiles cum mundi habitibus componere. Multum diaboli astutiam superbiae suae se dederunt.

Ut pastōrēs populī Deī, omnēs lēctōrēs huius epistulae hortāmur ut mendāciīs virtūtis falsae resistātis. Misericordia sine vērītate nōn est cāritās sed deceptiō. Tolērantia sine iūstitiā nōn est pāx sed prōditiō. Cāritās sine sacrificiō nulla est cāritās. Vērās virtūtēs fidēi, spei, et cāritātis amplectāmur, quae in incommutābilī vērītate Christi fundantur.

Praetereā, spīritum ōratiōnis et iēiūniī colāmus, rēcognōscētēs quod pugna spīrituālis in quā sumus arma spīrituālia requirit. Humiliter prō mundō intercēdāmus, Deum rogantēs ut mentēs illūminet, corda molliat, et animōs fortiter cōfirmet. Propriōs crucem mortificatiōnis accipiāmus et prōpositum superius ad bonum commūne et summum bonum serviāmus.

Christus, Rēx Vērus

Epiphaniā Christum revēlat Rēgem rēgum, cuius regnum pācem et iūstitiam affert. Nulla potestās terrēna potest eius auctōritātem usurpare, et nulla ideologia potest eius vērītatem obscurāre. Ex hāc re fidūciam capiāmus, scientēs nōs servīre Dominō suprēmō cuius lūmen numquam ā tenebrīs superābitur.

Meminerimus nōs in hāc missiōne nōn sōlōs esse. Commūnīō sanctōrum nōs circumdat, precēs et exempla sua offerēns. Beāta Virgō Marīa, Stella Maris, nōs ad Fīlium suum dūcit, nōs docēns ut dicāmus, "Quodcumque dixerit vōbis, facite" (Ioānnēs 2:5). Ipse Dominus noster nōbis dixit ubi suum regnum sit—in cordibus nostrīs (Lūcas 17:21)!

Hōc sanctō tempore, renovātiō omnibus nōbis fiat. Nōs Christō, lūminis mundi, iterum dedicēmus et eius lūmen portēmus in familiīs, communitātibus, et nātiōnibus nostrīs. Prīcipēs nostrōs ferventer ōrēmus, ut sapientiā et fortitudīne dūcantur. Labōrēmus indefessē ut societātem aedificēmus quae vērītatem, pulchritūdinem, et bonitātem Regnī Deī reflectat.

"Et lūx in tenebrīs lucet, et tenebrae eam nōn comprehendērunt" (Ioānnēs 1:5).

Omni benedictiōne in Christō,

J. B.

Brichtelmestunensis
In Vigilia Epiphaniæ MMXXV A.D.